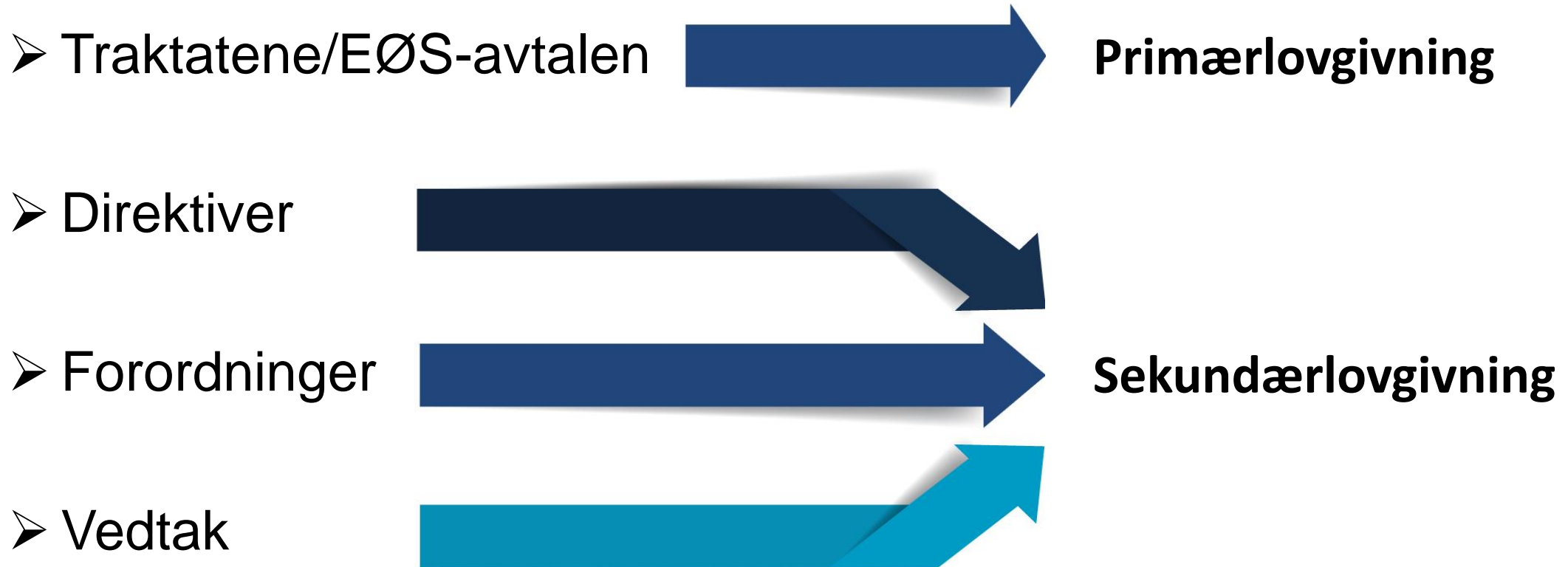

Ulike EU-rettsakter

*v/ Marte Fisknes, seniorrådgiver,
seksjon for markedsovervåking,
Statens jernbanetilsyn*

Rettsaktene i EU – direktiver

- Som hovedregel ikke direkte virkning
 - Snevert domstolskapt unntak for private rettssubjekters rettigheter overfor staten
- Bindende med hensyn til formål
 - Varierende detaljnivå / rom for variasjon i innhold
- Opp til medlemsstatene å bestemme form / midler for nasjonal gjennomføring
 - Imidlertid domstolskapt krav om tilstrekkelig klarhet

Rettsaktene i EU – forordninger, vedtak

➤ Forordninger

- Direkte virkning: gir rettigheter og plikter til rettssubjekter i medlemsstatene
- Gjelder som sådan
– ikke rom for omskriving / nasjonal tilpasning

➤ Vedtak

- Tidligere sontring mellom vedtak og beslutninger avskaffet med Lisboa-traktaten
- Kun bindende overfor adressat (medlemsstat, foretak)
- Direkte virkning

EØS-rettsaktene i Norge #1

➤ EØS-avtalen artikkel 7

- Forordninger skal «som sådan» gjøres til en del av norsk rett
- Direktiver skal «overlate til avtalepartenes myndigheter å bestemme formen og midlene for gjennomføringen»

➤ Gjennomføres i stor grad på forskriftsnivå

➤ Hele lover/forskrifter versus enkeltbestemmelser

➤ Omfattende endringer kan kreve lovendring, stortingsstemme

EØS-rettsaktene i Norge #2

➤ Ikke direkte anvendelse

- Med hensyn til forordninger vesentlig forskjell mellom EU og EØS-EFTA
- Statlig erstatningsansvar for manglende gjennomføring
 - Forutsetter rettigheter til private rettssubjekter; årsakssammenheng; tilstrekkelig alvorlig
 - Foreldelse

➤ Særlig om vedtak

- Enkelte vedtak inntas i EØS-avtalen og krever gjennomføring i norsk rett
- ESA: adgang til å fatte vedtak overfor nasjonale rettssubjekter på konkurranserettsområdet